

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä elokuuta 2006

N:o 700—704

SISÄLLYS

N:o		Sivu
700	Laki toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta	2161
701	Laki työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain muuttamisesta	2165
702	Valtioneuvoston asetus rakennustyön turvallisuudesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2168
703	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työtelineiden ja putoamisen estävien suojarakenteiden käytöstä rakennustyössä annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 15 ja 18 §:n muuttamisesta	2172
704	Valtiovarainministeriön asetus julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan maksullisista suoritteista	2174

N:o 700

Laki

toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 21 päivänä heinäkuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (693/1976) 2 §:n 8 ja 9 kohta, 11 a ja 12 §, 13 §:n 2 momentti, 14 b §:n 1 ja 3 momentti, 17 §:n 3 momentin 1 kohta ja 32 §,
sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 8 ja 9 kohta ja 17 §:n 3 momentin 1 kohta laissa 498/2002, 11 a § laissa 741/2002, 12 ja 32 § laeissa 765/1994 ja 487/1999, 13 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 14 b §:n 1 ja 3 momentti laissa 286/2006, sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 953/1992 sekä mainituissa laeissa 487/1999 ja 498/2002, uusi 10—16 kohta, lakiin uusi 13 b—13 e § ja lakiin siitä lailla 681/1999 kumotun 33 §:n tilalle uusi 33 § seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 8) *nikotiinilla* nikotiinialkaloideja;
9) *ainesosalla* kaikkia tupakkatuotteen valmistuksessa käytettäviä aineita tai muita ainesosia, mukaan luettuna paperi, suodatin, musteet ja liimat, joita on valmiissa tuotteessa

joko sellaisenaan tai muuttuneessa muodossa, lukuun ottamatta tupakkakasvin lehteä ja sen muita luonnollisia tai käsittelemättömiä osia;
10) *sisätilalla* suljettua tilaa, jossa on katto, lattia ja seinät taikka tilaa, josta yhden tasopinnan lisäämisellä voidaan muodostaa suljettu tila ja joka on tarkoitettu asuin-, oleskelu-, odotus- tai työskentelytilaksi;

HE 226/2005
StVM 12/2006
EV 84/2006

108—2006

895029

11) *työtilalla* sisä- tai ulkotilaa, jossa työskennellään;

12) *tupakointitilalla* sisätilaan sijoitettua rakennusvalvontaviranomaisen tupakointiin hyväksymää erillistä tilaa;

13) *savuttomalla tilalla* sisätilaa tai sen osaa, jossa tupakointi on kielletty;

14) *työyhteisön yhteisellä tilalla* työyhteisössä työntekijöille tarkoitettua tai heidän yhteisessä käytössään olevaa lepo-, ruokailu-, saniteetti- ja muuta henkilöstötilaa, heidän käytössään olevaa käytävä-, aula- ja porrastilaa sekä heille yhteiseen kokoontumiseen tarkoitettua sisätilaa;

15) *työyhteisön yleisellä tilalla* työyhteisön sisätilaa, johon yleisöllä on esteetön pääsy; sekä

16) *työyhteisön asiakkaille tarkoitettulla tilalla* työyhteisössä asiakkaille varattua tai heidän käytössään olevaa sisätilaa.

5 luku

Väestön suojaaminen ympäristön tupakansavun aiheuttamilta terveyshaitoilta

11 a §

Ympäristön tupakansavu on syöpävaarallinen aine, jolta suojaamiseen työssä noudatetaan, mitä tässä laissa ja työturvallisuuslainsäädännössä säädetään.

12 §

Tupakointi on kielletty:

1) päiväkotien lapsille ja oppilaitosten oppilaille tarkoitetuissa sisätiloissa sekä niiden pääasiassa kahdeksaatoista vuotta nuoremille tarkoitetuilla ulkoalueilla;

2) virastojen ja viranomaisten sekä niihin verrattavien julkisten laitosten yleisölle ja asiakkaille varatuissa sisätiloissa;

3) sisätiloissa järjestettävissä yleisissä tilaisuuksissa, joihin yleisöllä on esteetön pääsy;

4) yleisten kulkuneuvojen sisätiloissa; sekä

5) työyhteisöjen yhteisissä ja yleisissä sekä asiakkaille tarkoitetuissa sisätiloissa, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos elinkeinonharjoittaja sallii tupakoinnin ravitsemisliikkeensä ulkona olevassa tarjoilutilassa tai muualla ulkona hallinnassaan olevalla alueella, hänen on huolehdittava,

ettei tupakansavu kulkeudu sieltä avoimen ikkunan, oven, muun aukon tai ilmanvaihdon kautta ravitsemisliikkeen sisätiloihin.

13 §

Edellä 12 §:n 1 momentin 2, 4 ja 5 kohdassa säädetystä poiketen tupakointi voidaan sallia hotellin ja muun majoitusliikkeen asiakkaiden majoitushuoneissa sekä kansainvälisessä meriliikenteessä käytettävän aluksen ravintolassa ja muussa ravitsemisliikkeessä, jonka tarjoilutila on alle 50 m². Tätä suuremmasta tarjoilutilasta voidaan varata tupakoiville enintään 50 prosenttia. Tällöin on kuitenkin huolehdittava, ettei tupakansavu pääse kulkeutumaan sille alueelle, jolla tupakointi on kielletty. Samassa ravintolakokonaisuudessa samanaikaisesti avoinna olevat ravintolatilat katsotaan yhdeksi ravintolaksi. Tarjoilutilalla tarkoitetaan aluetta, joka on varattu tarjolla olevan ruuan tai juoman nauttimiseen.

13 b §

Ravintolan tai muun ravitsemisliikkeen sisätiloissa tupakointi voidaan sallia ainoastaan tupakointiin hyväksytyssä erillisessä tupakointitilassa. Tällöin on kuitenkin huolehdittava siitä, ettei tupakansavu pääse kulkeutumaan sille alueelle, jolla tupakointi on kielletty. Ruoan ja juoman tarjoilu ja nauttaminen on kielletty tupakointitilassa.

13 c §

Työskentely on kielletty tupakointitilassa lukuun ottamatta järjestyksen, palo- ja pelastustoimen sekä turvallisuuden kannalta välttämätöntä työskentelyä. Tupakointitilan siivous on sallittu vasta sen jälkeen, kun tupakointitila on huolellisesti tuuletettu, ottaen huomioon, mitä työntekijän työturvallisuudesta erikseen säädetään.

13 d §

Tupakointitila on mitoitettava kohtuullisen kokoiseksi suhteessa ravintolan tai muun ravitsemisliikkeen anniskelualueen kokoon taikka asiakaspaikkojen määrään. Tupakointitilan rakentamisesta, kunnossapidosta ja

korjaus- ja muutostyöstä on voimassa, mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) ja sen nojalla säädetään.

Elinkeinonharjoittajan on laadittava oma- valvontasuunnitelma, jossa esitetään, miten tupakointitilan toimivuus varmistetaan ja miten tupakointitilan olosuhteita ja järjestystä voidaan valvoa sen ulkopuolelta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tupakointitilan vähimmäis- tai enimmäispinta-alasta taikka tilan pinta-alan suhteesta ravintolan tai muun ravitsemisliikkeen anniskelualueen kokoon tai asiakaspaikkojen määrään.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tupakointitilan rakenteellisista ja toimivuutta koskevista rakennusteknisistä vaatimuksista samoin kuin elinkeinonharjoittajalta vaadittavan 2 momentissa tarkoitetun tupakointitilaa koskevan omavalvontasuunnitelman laatimisesta, sisällöstä ja toteuttamisesta.

13 e §

Työsuojeluviranomaisten, 14 a §:ssä tarkoitetun kunnan valvontaviranomaisen ja tarvittaessa poliisin on ilmoitettava alkoholilain (1143/1994) 21 §:ssä tarkoitetulle anniskelulupaviranomaiselle tupakointitilaa koskevien säännösten rikkomisesta ja rakennusvalvontaviranomaiselle tupakointitilan rakentamista, kunnossapitoa tai korjaus- ja muutostyötä koskevien säännösten ja määräysten rikkomisesta. Työsuojeluviranomaisen ja 14 a §:ssä tarkoitetun kunnan valvontaviranomaisen tulee ilmoittaa toisilleen edellä tarkoitettujen säännösten ja määräysten rikkomisesta.

14 b §

Jollei tässä laissa säädetä toisin, tupakointin kieltämistä ja sen rajoittamista koskevan 12 §:n 1 momentin 5 kohdan ja 13 §:n 3 momentin säännösten noudattamista työyhteisössä valvovat työsuojeluviranomaiset siten kuin siitä säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa (44/2006).

Tämän lain 12 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohdan noudattamista valvoo poliisi.

17 §

Jollei korjausta ole tapahtunut asetetussa määräajassa taikka jos kiellossa mainittua säännösten vastaista menettelyä on jatkettu tai jos se on uudistettu asetetun määräajan jälkeen, kunnan on ilmoitettava asiasta:

1) viralliselle syyttäjälle, jos kysymys on 10, 11 tai 12 §:n, 13 §:n 1, 2 tai 5 momentin taikka 13 b §:n säännösten vastaisesta menettelystä; sekä

32 §

Joka yleisen kulkuneuvon, sisätilan tai ulkoalueen haltijan tai hänen edustajansa taikka yleisen tilaisuuden järjestäjän tai siellä järjestysmiehenä toimivan taikka valvontaviranomaisen huomautuksesta huolimatta jatkaa tupakointia sisätilassa tai ulkoalueella, jossa tupakointi on 12 §:n mukaan kielletty, on tuomittava *tupakointirikkomuksesta* sakkoon.

33 §

Yleisen kulkuneuvon, sisätilan tai ulkoalueen haltija tai hänen edustajansa taikka yleisen tilaisuuden järjestäjä, joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) sallii tupakoinnin 12 §:n vastaisesti sisätilassa tai ulkoalueella, jossa se on kiellettyä,

2) laiminlyö 12 §:n 2 momentin, 13 tai 13 b §:n vastaisesti kunnan 17 §:n mukaisesti yksittäisessä tapauksessa antaman kiellon tai määräyksen edellyttämät toimenpiteet tupakansavun kulkeutumisen estämiseksi sisätiloihin, joissa tupakointi on kielletty, taikka

3) sallii tupakointitilan käyttämisen muuhun kuin 13 b §:ssä mainittuun tarkoitukseen, on, jollei laiminlyöntiä voida pitää vähäisenä ja jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, tuomittava *tupakkalain suojaamistoimenpiteiden rikkomisesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 25 päivänä helmikuuta 1977 annetun asetuksen (225/1977) 1 §:n 8—11 kohta, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 174/1995.

Jos elinkeinonharjoittaja on ennen tämän lain voimaantuloa toteuttanut ravintolassa tai muussa ravitsemisliikkeessä tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa laissa edellytetyt tupakansavun kulkeutumisen estämiseksi savuttomille alueille tarpeelliset rakenteelliset ja ilmanvaihtoon liittyvät toimenpiteet ja 14 a §:ssä tarkoitettu kunnan viranomaisen suorittamansa tarkastuksen tai elinkeinonharjoittajan hankkiman asiantun-

tijalausunnon perusteella voi todeta, ettei niihin ole huomauttamista, riittää, että tämän lain mukaan tarpeelliset rakenteelliset ja ilmanvaihtoon liittyvät muutokset toteutetaan kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 21 päivänä heinäkuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 701

Laki**työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 11 päivänä elokuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta 20 päivänä tammikuuta 2006 annetun lain (44/2006) 42 § sekä
lisätään lakiin uusi 5 a luku seuraavasti:

II OSA

TYÖSUOJELUN YHTEISTOIMINTA

5 a luku

Työsuojelun yhteistoiminta yhteisellä työpaikalla ja yhteisten vaarojen torjunnassa

43 a §

Yhteistoiminnan järjestäminen yhteisellä työpaikalla

Työturvallisuuslain 49 §:ssä tarkoitetulla yhteisellä työpaikalla (*yhteinen työpaikka*) pääasiallista määräysvaltaa käyttävän työnantajan on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpitei-

siin, jotta mainitun lain 51 §:stä johtuvat 26 §:n mukaiset yhteistoiminta-asiat käsitellään 27 §:n mukaisesti.

43 b §

Sopimisoikeus

Tässä luvussa tarkoitetusta yhteistoiminnan järjestämisestä yhteisellä työpaikalla voidaan sopia toisin siten kuin 23 §:ssä soveltuvin osin säädetään. Työsuojeluvaltuutetun yhteistoiminta-asioiden hoitamiseksi yhteisellä työpaikalla on tällöin otettava huomioon, mitä sopimisoikeuden rajoituksista säädetään 24 §:ssä.

Pääasiallista määräysvaltaa käyttävän työnantajan palveluksessa olevan työsuojeluval-

tuutetun oikeutta toimia työsuojeluvaltuutetuna työturvallisuuslain 51 §:stä johtuvissa työsuojelun yhteistoiminta-asioissa ei voida rajoittaa 23 §:n 3 momentissa tarkoitettulla sopimuksella.

Siitä, että yhteinen työpaikka on 25 §:ssä tarkoitettu työpaikka ei voida sopia toisin 23 §:ssä tarkoitetuilla sopimuksilla.

43 c §

Yhteistoiminnan osapuolet yhteisellä työpaikalla

Yhteisellä työpaikalla yhteistoiminnan osapuolina ovat työturvallisuuslain 51 §:stä johtuvissa 26 §:n mukaisissa yhteistoiminta-asioissa pääasiallista määräysvaltaa käyttävä työnantaja tai tämän edustaja ja pääasiallista määräysvaltaa käyttävän työnantajan palveluksessa oleva työsuojeluvaltuutettu. Muut työsuojelun yhteistoiminta-asiat käsitellään asianomaisen työnantajan ja hänen palveluksessaan olevan työsuojeluvaltuutetun kesken.

Jos yhteinen työpaikka on rakennustyömaa, siellä työskentelevillä, eri työnantajien palveluksessa olevilla työntekijöillä on oikeus valita yhteinen työmaakohtainen työsuojeluvaltuutettu ja kaksi varavaltuutettua edustamaan heitä työsuojelun yhteistoiminnassa kyseisen työmaan kaikkien työnantajien ja itsenäisten työnsuorittajien kanssa sekä suhteessa työsuojeluviranomaisiin.

43 d §

Yhteinen työsuojelupäällikkö

Jos työnantajat eivät ole nimenneet yhteistä työsuojelupäällikköä, yhteisellä työpaikalla pääasiallista määräysvaltaa käyttävä tai pääurakoitsijan asemassa oleva työnantaja huolehtii 28 §:n mukaisista työsuojelupäällikön tehtävistä.

43 e §

Työsuojeluvaltuutetun oikeudet yhteisellä työpaikalla

Työsuojeluvaltuutetun oikeuksista yhtei-

sellä työpaikalla on soveltuvin osin voimassa mitä 31—35 §:ssä säädetään. Tässä luvussa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi työsuojeluvaltuutetulla on oikeus seurata ja selvittää työturvallisuuslain 51 §:ssä tarkoitettujen seikkojen toteutumista yhteisellä työpaikalla. Tämä oikeus kohdistuu kaikkiin työpaikalla toimiviin työnantajiin, työntekijöihin ja itseensä työnsuorittajiin.

Työmaakohtaisen työsuojeluvaltuutetun oikeuksista yhteisellä rakennustyömaalla on voimassa, mitä työsuojeluvaltuutetusta säädetään 29—37 §:ssä.

43 f §

Ulkopuolisen työnantajan palveluksessa olevan työsuojeluvaltuutetun kulkuoikeudet yhteisellä työpaikalla

Työturvallisuuslain 50 §:ssä tarkoitettua ulkopuolisen työnantajan palveluksessa olevalla työsuojeluvaltuutetulla on tehtävänsä hoitamiseksi oikeus päästä yhteiselle työpaikalle samoilla edellytyksillä kuin hänen edustamillaan työntekijöillä ottaen huomioon työpaikan yleiset kulku- ja turvallisuusmääräykset.

43 g §

Työsuojelutoimikunnassa käsiteltävät yhteisen työpaikan työsuojeluasiat

Työsuojelutoimikunnan tehtävistä työturvallisuuslain 51 §:stä johtuvien 26 §:n mukaisten yhteistoiminta-asioiden käsittelyssä yhteisellä työpaikalla on soveltuvin osin voimassa, mitä 27 §:ssä säädetään.

Pääasiallista määräysvaltaa käyttävän työnantajan tulee tarpeen mukaan varata yhteisellä työpaikalla työtä teettäville ulkopuolisille työnantajille ja itsenäisille työnsuorittajille sekä tarpeen mukaan asian käsittelyä sitä edellyttäessä ulkopuolisen työnantajan työsuojeluvaltuutetulle mahdollisuus osallistua työturvallisuuslain 51 §:stä johtuvien 26 §:n mukaisten yhteistoiminta-asioiden käsittelyyn 38 §:ssä säädettyssä työsuojelutoimikunnassa tai sitä vastaavassa yhteistoimintaelimessä.

43 h §

Työsuojelun yhteistoiminta yhteisten vaarojen torjunnassa

Työturvallisuuslain 54 §:ssä tarkoitetusta työpaikkojen yhteisten vaarojen torjunnasta johtuvat 26 §:n mukaiset yhteistoiminta-asiat käsitellään 27 §:n mukaisesti.

Työturvallisuuslain 54 §:ssä tarkoitetulla

Naantalissa 11 päivänä elokuuta 2006

työpaikalla toimivilla työnantajilla on oikeus sopia yhteisen työsuojelupäällikön nimeämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2006.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 702

Valtioneuvoston asetus**rakennustyön turvallisuudesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä elokuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan rakennustyön turvallisuudesta 23 päivänä kesäkuuta 1994 annetun valtioneuvoston päätöksen (629/1994) ruotsinkielinen nimike, 2 §, 2 luvun otsikko sekä 4, 5, 7 ja 8 §, sellaisina kuin ne ovat ruotsinkielistä nimikettä ja 2 luvun otsikkoa lukuun ottamatta valtioneuvoston asetuksessa 426/2004, sekä

lisätään päätökseen uusi 5 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *yhteisellä rakennustyömaalla* säädöksen soveltamisalassa tarkoitettua työpaikkaa, jolla samanaikaisesti tai peräkkäin toimii useampi kuin yksi työnantaja tai korvausta vastaan työskentelevä itsenäinen työsuorittaja;

2) *rakennuttajalla* henkilöä tai organisaatiota, joka ryhtyy rakennushankkeeseen taikka muuta joka ohjaa tai valvoo rakennushanketta tai näiden puuttuessa tilaajaa;

3) *päätoteuttajalla* rakennuttajan nimeämää pääurakoitsijaa tai pääasiallista määräysvaltaa käyttävää työnantajaa taikka sellaisen puuttuessa rakennuttajaa itseään; sekä

4) *itsenäisellä työsuorittajalla* urakkaa, aliurakkaa, hankintaa tai muuta sellaista työsuoritusta tarkoittavan sopimuksen perus-

teella, työsopimusta lukuun ottamatta, työtä tekevää henkilöä, jolla ei kyseessä olevalla työmaalla ole palveluksessaan työntekijöitä.

2 luku

Työturvallisuuden ja työterveyden huomioon ottaminen rakennushankkeessa

4 §

Rakennushankkeen suunnittelu ja valmistelu

Rakennuttajan on huolehdittava, että rakennushanketta suunniteltaessa ja valmisteltaessa arkkitehtonisessa, rakennusteknisessä ja teknisten järjestelmien suunnittelussa sekä rakennushankkeen toteuttamisen järjestelyihin liittyvässä suunnittelussa otetaan huomioon rakennustyön toteuttaminen siten, että työ voidaan tehdä turvallisesti ja aiheuttamatta haittaa työntekijöiden terveydelle.

Rakennuttajan on huolehdittava, että vaa-rojen ja haittojen ennaltaehkäisy otetaan huomioon suunniteltaessa töiden ja työvai-heiden ajoitusta, kestoja ja niiden yhteenso-vittamista.

Rakennuttajan on sovittava yhteen 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien täy-täntöönpano.

Rakennuttajan on suunnittelutoimeksian-nossa annettava suunnittelijoille sellaiset tiedot, joita suunnittelija tarvitsee työturvalli-suuslain 57 §:n mukaisen vastuunsa toteutta-misessa.

Rakennuttajan on laadittava ennen raken-nushankkeen päättymistä rakennuskohteen ylläpitoa, huoltoa, kunnossapitoa ja korjaa-mista koskevat kirjalliset käyttö- ja huolto-ohjeet, jotka sisältävät riittävät työturvalli-suus- ja terveystiedot.

5 §

Rakennuttajan laatimat eri asiakirjat ja täytäntöönpanon seuranta rakennustyössä

Rakennuttajan on laadittava rakennushank-keen vaativuus huomioon ottaen rakentami-sen suunnittelua ja valmistelua varten turval-lisuusasiakirja, jossa on:

1) selvitettävä ja esitettävä rakennushank-keen ominaisuuksista, olosuhteista ja luon-teesta aiheutuvat vaara- ja haittatekijät sekä rakennushankkeen toteuttamiseen liittyvät työturvallisuutta ja työterveyttä koskevat tiedot; tällöin on selvitettävä ja tunnistettava myös vaara- ja haittatekijät, jotka koskevat liitteessä 2 tarkoitettuja töitä; sekä

2) otettava huomioon työmaahan liittyvä teollinen tai muu siihen rinnastettava toi-minta.

Valmisteltaessa rakentamisen toteutusta erillisinä urakoina rakennuttajan on töiden ja työvaiheiden yhteensovittamiseksi laadittava kirjalliset turvallisuussäännöt työntekijöiden ja muiden työmaalla työskentelevien turval-lisuuden varmistamiseksi.

Rakennuttajan on laadittava kirjalliset me-nettelyohjeet, joiden mukaista toimintaa raken-nuttaja edellyttää rakennushankkeen osa-puolilta työturvallisuutta ja työterveyttä kos-keissa asioissa.

Rakennuttajan on huolehdittava tässä py-

kälässä tarkoitettujen asiakirjojen täytäntöön-panon seurannasta.

5 a §

Rakennuttajan eri asiakirjojen ajan tasalla pito, tietojen anto sekä toimenpiteiden täytäntöönpanon seuranta

Rakennuttajan on pidettävä 5 §:ssä tarkoi-tettujen asiakirjojen tiedot ajan tasalla.

Rakennuttajan on huolehdittava, että 5 § tarkoitettujen kirjallisten asiakirjojen tiedot ja niiden muutokset välitetään suunnittelijoille ja päätoteuttajalle sekä että tiedot, suunnitel-mat ja niistä johtuvat turvallisuustoimenpiteet käsitellään yhteistyössä ennen rakennustyön alkua ja tarvittaessa rakennustyön aikana.

Jos rakennuttajalla ei ole 5 §:ssä tarkoitet-tuun kirjallisten asiakirjojen laadintaan sekä niiden täytäntöönpanon seurantaan riittävää asiantuntemusta, hänen on käytettävä ulko-puolista asiantuntijaa. Tällöin rakennuttajan on varmistuttava, että asiantuntijalla on riit-tävä pätevyys ja muut edellytykset rakennut-tamiseen liittyvien tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen.

Rakennuttajan on varmistuttava, että pää-toteuttaja on tehnyt 7 §:ssä pykälässä tarkoi-tetut rakennustöiden työturvallisuutta koskevat suunnitelmat sekä 8 §:ssä tarkoitettut ra-kennustyömaa-alueen käytön suunnitelmat.

Rakennuttajan velvollisuudesta huolehtia yhteisellä rakennustyömaalla työskentelevän henkilön tunnisteesta säädetään työturvalli-suuslain 52 a §:ssä.

7 §

Rakennustöiden turvallisuussuunnittelu

Päätoteuttajan on esitettävä rakennuttajalle tässä pykälässä tarkoitettut rakennustöiden työturvallisuutta koskevat suunnitelmat.

Päätoteuttajan on tehtävä ennen rakennus-töiden alkua kirjallisesti työturvallisuutta kos-kevat suunnitelmat, joiden mukaan eri töiden ja työvaiheiden tekeminen sekä ajoitus jär-jestetään siten, että työt ja työvaiheet voidaan tehdä turvallisesti ja aiheuttamatta vaaraa työmaalla työskenteleville tai muille työn vaikutuspiirissä oleville. Tällöin päätoteutta-

jan on riittävän järjestelmällisesti selvitettävä ja tunnistettava työtehtävistä, työolosuhteista ja työympäristöstä aiheutuvat rakennustyön yleiset vaara- ja haittatekijät ottaen huomioon myös rakennuttajan turvallisuusasiakirjan tiedot. Vaara- ja haittatekijät on poistettava asianmukaisesti sekä milloin niitä ei voida poistaa, arvioitava niiden merkitys työmaalla työskentelevien ja muille työn vaikutuspiirissä olevien turvallisuudelle ja terveydelle.

Päätoteuttajan on otettava huomioon suunnittelussa myös turvallisuustoimenpiteet, jotka koskevat liitteessä 2 tarkoitettuja erityisiä turvallisuus- ja terveysvaaroja sisältäviä töitä.

Edellä 2 ja 3 momentissa säädetyn lisäksi suunnittelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota ainakin seuraaviin seikkoihin:

1) työmaan järjestelyt sekä hyvän järjestyksen ylläpito työpisteissä ja materiaalien käsittelyssä eri rakennusvaiheissa;

2) räjäytys-, louhinta- ja kaivuutyöt;

3) maapohjan kantavuus ja kaivantojen tuenta;

4) rakennustyön aikainen sähköistys ja valaistus;

5) työmaaliikenne, kulkutiet sekä yleinen liikenne;

6) työmenetelmät;

7) koneiden ja laitteiden käyttö;

8) nostotyöt ja siirrot;

9) putoamissuojauksen toteuttaminen;

10) työ- ja tukitelinetyö;

11) elementtien, muottien ja muiden suurten rakenteiden asennus;

12) purkutyö;

13) eri töiden ja työvaiheiden tosiasiallinen ajoitus ja kesto sekä niiden yhteensovittamisen järjestäminen rakennustöiden edistymisen mukaan;

14) eri töiden ja työvaiheiden yhteensovittaminen rakennustyömaalla tai rakennustyön vaikutuspiirissä toteutettavan teollisen toiminnan, muiden vastaavien työtoimintojen ja yleisen liikenteen kanssa;

15) vaaraa aiheuttavat putkistot ja sähkökaapelit;

16) henkilönsuojainten käyttötarpeet ja -ajankohdat; sekä

17) toiminta tapaturmissa ja onnettomuustilanteissa.

Suunnitelmat on tehtävä kirjallisesti. Suun-

nitelmat on tarkistettava olosuhteiden muuttuessa, ja ne on muutenkin pidettävä ajan tasalla.

8 §

Rakennustyömaa-alueen käytön suunnittelu

Päätoteuttajan on esitettävä rakennuttajalle tässä pykälässä tarkoitetut rakennustyömaa-alueen käytön suunnitelmat.

Päätoteuttajan on tehtävä kirjallinen rakennustyömaa-alueen käytön suunnitelma. Tällöin päätoteuttajan on riittävän järjestelmällisesti selvitettävä ja tunnistettava työmaa-alueen järjestelyyn, toteutukseen ja käyttöön liittyvät vaara- ja haittatekijät ottaen huomioon myös rakennuttajan turvallisuusasiakirjan tiedot. Vaara- ja haittatekijät on poistettava asianmukaisesti sekä milloin niitä ei voida poistaa, arvioitava niiden merkitys työmaalla työskentelevien ja muille työn vaikutuspiirissä olevien turvallisuudelle ja terveydelle.

Rakennustyömaa-alueen käytön suunnittelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota tapaturmavaaran ja terveyden haitan poistamisessa ja vähentämisessä ainakin seuraaviin seikkoihin:

1) toimisto-, henkilöstö- ja varastotilojen määrä ja sijainti;

2) koneiden ja laitteiden sijoitus;

3) kaivuu- ja täyttömassojen sijoitus;

4) rakennustarvikkeiden ja -aineiden lastaus-, purkaus- ja varastointipaikkojen sijoitus;

5) työmaaliikenne sekä sen ja yleisen liikenteen liittymiskohdat;

6) kulku-, nousu- ja kuljetustiet sekä niiden kunnossapito;

7) työmaan järjestys ja siisteys;

8) jätteiden sekä turvallisuudelle ja terveydelle vaaraa tai haittaa aiheuttavien materiaalien kerääminen, säilyttäminen, poistaminen ja hävittäminen;

9) palontorjunta; sekä

10) varastointialueiden rajaaminen ja järjestäminen, erityisesti kun käsitellään turvallisuudelle ja terveydelle vaaraa tai haittaa aiheuttavia materiaaleja tai aineita.

Rakennustyömaa-alueen käytön suunnittelun keskeiset osat on esitettävä työmaasuun-

nitelmana kirjallisesti, tarvittaessa rakennus- ja työvaiheittain. Suunnitelmat on tarkistettava olosuhteiden muuttuessa, ja ne on muutenkin pidettävä ajan tasalla.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2006.

Helsingissä 10 päivänä elokuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Ylitarkastaja Toivo Niskanen

N:o 703

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**työtelineiden ja putoamisen estävien suojarakenteiden käytöstä rakennustyössä annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 15 ja 18 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä heinäkuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan työtelineiden ja putoamisen estävien suojarakenteiden käytöstä rakennustyössä 27 päivänä helmikuuta 1998 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (156/1998) 15 ja 18 § sellaisena kuin niistä 18 § on asetuksessa 1043/2001 seuraavasti:

15 §

Työpukkia koskevat lisävaatimukset

Työpukkien on oltava lujuudeltaan, seisontavakavuudeltaan, materiaaliltaan ja tyypiltään rakennustyömaan työtehtäviin ja käyttöolosuhteisiin soveltuvia.

Rakennustyöhön puusta tai muusta materiaalista erikseen rakennettavien työpukkien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

1) yli 0,5 metriä korkeat työpukit on varustettava kiinteillä vaakatasossa olevilla askelmilla, joiden syvyys on vähintään 50 millimetriä ja leveys vähintään 0,3 metriä;

2) askelmaväli saa olla enintään 0,3 metriä;

3) työpukin korkeus saa olla enintään 2,0 metriä;

4) alle 1,0 metriä korkeiden työpukkien työtason leveyden on oltava vähintään 0,3 metriä ja, jos korkeus on yli 1,0 metrin ja alle 2,0 metriä, työtason leveyden on oltava vähintään 0,4 metriä; ja

5) työpukin seisontavakavuuden on täytettävä tämän päätöksen liitteessä 1 esitetyt vaatimukset.

Työpukin säädeltävien jalkojen ja muiden rakenneosien lukitus ei saa aueta eikä löystyä käytön aikana.

Työpukki on asetettava niin tasaiselle ja kestäväälle alustalle, että se ei pääse käytön aikana kaatumaan tai siirtymään paikaltaan ja että sen työtaso on riittävän vaakasuorassa.

18 §

Tikkaat

Nojatikkaita ei saa käyttää työalustana. Nojatikkaita saadaan käyttää vain tilapäisinä kulkuteinä, nostoapuvälineiden kiinnittämiseen ja irrottamiseen sekä muihin vastaaviin lyhytaikaisiin ja kertaluontoisiin töihin.

A-tikkaita saa käyttää työtelineiden sijaan työalustana vain, kun työtelineitä ei voida kohtuudella edellyttää työn lyhytkestoisuudesta tai muusta vastaavasta seikasta johtuen. A-tikkaita saa käyttää vain tavallisen huonekorkeuden tiloissa, painumattomalla ja tasaisella alustalla.

Tikkaiden on oltava mitoitukseltaan, lujuudeltaan, jäykkyydeltään, seisontavakavuudeltaan, materiaaliltaan ja tyypiltään rakennustyömaan työtehtäviin ja käyttöolosuhteisiin soveltuvia.

Tikkaita käytettäessä:

1) tikkaat on asetettava tukevalle alustalle siten, että ne eivät kaadu;

2) tikkaat on asetettava oikeaan nojakulmaan tikkaiden liukumisen estämiseksi sekä tarvittaessa on käytettävä liukuesteitä ja tikkaiden yläpäässä kaatumisen estäviä laitteita;

3) yhdistelmätikkaissa askelmien, rajoittajan ja nivelen ja lukitushakojen lujouden ja jäykkyyden on oltava riittävät; yhdistelmä- ja jatkotikkaissa limittäisjatkoksen on oltava riittävän pitkä; ja

4) tikkaat on tarvittaessa erotettava ympäristöstään esimerkiksi lippusiimalla tai muulla kulkuesteellä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2006.

Helsingissä 4 päivänä heinäkuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Ylitarkastaja Toivo Niskanen

N:o 704

Valtiovarainministeriön asetus**julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä elokuuta 2006

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettujen julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan (JHTT-lautakunta) suoritteista peritään maksuja valtiolle tämän asetuksen mukaisesti.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista JHTT-lautakunta perii kiinteät maksut, ovat:

- 1) tutkinto-oikeushakemuksen käsittelymaksu 35 euroa;
- 2) tutkintomaksu JHTT-tutkintoon osallistuvalla 164 euroa;
- 3) maksu henkilön JHTT-luetteloon merkitsemisestä ja tilintarkastajantodistuksesta 57 euroa;
- 4) JHTT-yhteisöksi hyväksymistä koskevan hakemuksen käsittelymaksu 334 euroa;
- 5) maksu yhteisön JHTT-luetteloon merkitsemisestä 57 euroa;
- 6) JHTT-toimintaselvityksen käsittelymaksu yhteisöltä 300 euroa.

Edellä tarkoitetun käsittelymaksun lisäksi peritään JHTT-yhteisöltä käsittelymaksuna JHTT-yhteisön palveluksessa JHTT-toimintaselvityksen jättämistä edeltävän kalenterivuoden viimeisenä päivänä olleiden JHTT-tilintarkastajien lukumäärän perusteella 100 euroa kaksi tilintarkastajaa ylittävältä määrältä, kuitenkin enintään 2 000 euroa.

7) JHTT-tilintarkastajan vuosimaksu 90 euroa;

8) maksu JHTT-luettelosta annettavasta todistuksesta ja otteesta 10 euroa.

3 §

Maksulliset liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Suoritteita, jotka JHTT-lautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) julkaisut;
- 2) valokopiot ja muut jäljennökset;
- 3) muut palvelusuoritteet.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2006 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2008.

Tällä asetuksella kumotaan julkishallinnon

ja -talouden tilintarkastuslautakunnan maksullisista suoritteista 29 päivänä marraskuuta 2001 annettu valtiovarainministeriön asetus (1105/2001).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viireille tulleesta suoritteesta peritään maksu sen suuruisena kuin se olisi peritty tällä asetuksella kumottavan asetuksen nojalla.

Asetuksen 2 §:n 7 kohdan mukaista maksua peritään vuonna 2006 tämän asetuksen voimaantulopäivänä JHTT-luetteloon merkityiltä henkilöiltä 30 euron suuruisena. Vuonna 2007 maksua peritään JHTT-luetteloon 1 päivänä tammikuuta 2007 merkityiltä henkilöiltä.

Helsingissä 14 päivänä elokuuta 2006

Valtiovarainministeri *Eero Heinäluoma*

Neuvotteleva virkamies Petri Syrjänen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 700—704, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904